

DOBRI OTAC ANTIĆ

3-4

GLASILO VICEPOSTULATURE

GOD. I

PODACI O ŽIVOTU I RADU O. ANTIĆA

17. VII. 1905.

Broj: 312

Ante Antić pok. Tome iz Zatona moli da bude ubrojen u pitomce franjev.
Redodržave Presv. Otkupitelja i šalje uz to isprave.

5 VIII. 1905.

Broj: 354

Ured Provincije javlja Gvardijanu šibenskom da obavijesti Antu Antića da je primljen u sjemeniste.

25. VII. 1911.

Broj: 583

Ante Antić, pitomac VI. razreda gim. moli da bi mu radi sironaštva obitelji Provincija učinila jedan novi habit.

Molbi udovoljeno na Def. sastanku 29. VII. 1911.

2. VIII. 1911.

Broj: 608

Ravnatelj sjemeništa Sinj šalje povoljne liječničke svjedodžbe za kandidate novicijata osim nešto slabije za Antića.

26. VIII. 1911.

Broj: 730

Ordinarijat Šibenik šalje otpusnicu za kandidata novicijata Antića.

17. IX. 1911.

Broj: 804

Provincijal obukao na Visovcu 11 klerika — novica u redovničke haljine i to: fra Antu Antića ...

Za vrijeme novicijata Magistar šalje Provincijalu izvještaj o životu i o vladanju pojedinih novaka. U arhivu provincialata sačuvala su se dva izvještaja i službeno svjedočanstvo o položenim zavjetima.

Prvi izvještaj.

FRA ANTE ANTIC. Dobar i izgledan u svemu točan i poninjiv. U svemu se radi pokorava. Ljubi redovnički stališ i sve što na nj spada. Liepo napreduje u savršenstvu putem redovničke discipline i duha. Svakog pristupa na trpezu Božju.

Zdravljem podobro iako se kadkad opažaju na licu neki tragovi slaboće i bljedila. Rado uči. Veselo je i podpuno zadovoljan i ko blažen.

Dруги извјештај.

20.V.1912; Broj 1522.

Njegovo ponašanje u redovničkoj disciplini spojeno sa duhom, podpuno je u skladu sa naukom i uputama crpljenim na bistrim izvorima razlaganja Sv. Uprave i na nauku Sv. Bonaventure. Vrlo je točan u svemu, te sve obavlja iz uvirenja i studio placendi Deo. Ljubi redovnički stališ koga smatra da ga je Proviđnost Božja za njega naminula. Svaki dan pristupa na Sv. Pricaest. Zdravljem podobro i ako izgleda koštunjav; no to mu u ničemu ne prići da bude točni vršitelj effectu i affectu svoje redovničke discipline.

Na dan 17. rujna 1912. naš fra Ante položio je svete zavjete. O tome je sačuvan službeni dokumenat. Zavjete je položio u ruke o. Magistra fra Dane Klarica kojega je Provincijal ovlastio da primi zavjete klerika koji su navršili godinu dana novicijata. Dokumenat o zavjetovanju potpisali su i mladi klerici. Naš fra Ante potpisao ga je na latinskom:

Fr ANTONIUS MARIA ANTIĆ, neo-professus
U znak ljubavi i pobožnosti prema Majci Božjoj
uzeo je još i njezino ime — Marija.

Opći poziv na svetost

*Posvećujte se dakle da svi budete, jer
svet sam ja, Bog Vaš!*

(Lev 11, 44)

*Kao što je svet onaj koji vas je pozvao,
postanite i sami svi u svemu življenju, jer
stoji pisano: »Budite svi, jer sam ja svi!«
(1 Petr 1, 15—16)*

Svi vjernici bilo kojeg staleža i položaja pozvanji su od Gospodina, svaki na svom putu, na onu savršenost svetosti kojom je savršen sam Otac.

Gospodin Isus, božanski Učitelj i uzor svake savršenosti, svima je i pojedinim svojim učenicima kojega god položaja propovijedao svetost života kojoj je On sam i početnik i usavršitelj: »Budite dakle savršeni kako je savršen vaš Otac nebeski« (Mt 5, 48).

Svima je poslao Duha Svetoga da ih iznutra potiče da Boga ljube svim srcem, svom dušom, svom pameću i svom snagom svojom (Mk 12, 30), i da se međusobno ljube kako je Krist ljubio njih (Iv 13, 34; 15, 12).

Kristovi sljedbenici pozvani od Boga ne po svojim djelima, nego po odluci i milosti Njegovoj, i opravdani u Isusu Gospodinu, postali su po krštenju vjere uistinu Božja djeca i dionici božanske naravi i zato uistinu svi. Oni dakle moraju uz pomoć Božju živeći držati i usavršiti svetost koju su primili. Apostol ih opominje da žive »kako se pristoji svetima« (Ef 5, 3) i da se obuku »kao izabranici Božji, svi i ljubljeni, u sručno milosrđe, dobrotu, poniznost, krotkost i strpljivost« (Kol 3, 12), i neka imaju plodove Duha za posvećenje (Gal 5, 22). A budući da svi činimo mnoge pogreške, neprestano trebamo Božje milosrđe i svaki dan mormo moliti: »I oprosti nam naše dugove« (Mt 6, 12).

Svima je dakle jasno da su svi vjernici bilo kojega staleža i stepena, pozvani na potpuni kršćanski život i na savršenu ljubav. Po toj se svetosti i u zemaljskom društvu promiče humaniji način života. Da postignu tu savršenost, neka vjernici upotrebljavaju sile primljene po mjeri po kojoj ih je Krist darovao, da — slijedeći njegov primjer i postavši slični njegovoj slici, u svemu slušajući Očevu volju — svom se dušom posvete slavi Božjoj i službi bližnjemu. Tako će svetost Božjega Naroda dati obilate plodove kako u povijesti Crkve to izvrsno dokazuju životi tolikih svetaca.

U različitim vrstama života i u različitim dužnostima gaje jednu svetost svi koje vodi Božji Duh i koji, poslušni Očevu glasu i klanjajući se Bogu Ocu u duhu i istini, slijede Krišta siromašna, ponizna i opterećena križem, da zasluge biti dionici njegove slave. Svaki prema svojim darovima i službama mora bez oklijevanja ići putem žive vjere koja budi nadu i djeluje po ljubavi.

(2 Vat. Konc. — L. G 11, 39, 40, 41)

Sto puta na dan Providnosti potiče najbolje kršćane, one koje je najviše obasipala svojim darovima, elitu svih znanja i svih staleža, na savršeni i sasvim božanski život.

Zašto Providnost ne uspijeva skovati više svetaca?

Svi su uvjeti za potpuni uspjeh, sve su prikladne okolnosti da izrade remek-djelo milosti providnosno nagomilane. A ipak, to je čudo milosti veoma rijetko!

Kolika šteta što elita bolje ne razumije Isusove pozive! Jer, pogledajte oko sebe — kako su mnogo brojne duše koje su po zvaničnoj dužnosti u blizoj prigodi, za jedan korak, da postanu kršćanski heroji, sveci. Trebalo bi samo da načine vrhunaravnima svoje napore i svoje borbe, svoje stanje takvo kakvo jest, da vjerom i gorućom ljubavi preobrazbe ljepotu svoga dnevнog mučeništva i tim samim bile bi svi.

— Šta kažeš na sve to?

Otac Antić vođa na putu svetosti

Dijete moje, tvoji ideali, tvoje želje, tvoje nastojanje mora ići k jednom cilju: Presveto Trojstvo mora biti tvoj dom i ja želim da se uvijek tamo nalaziš; na ulici, u školi, u poslu, u zajednici, kod molitve ... uvijek ostani u Presvetom Trojstvu i Presveto Trojstvo u tebi. Ja želim da te ništa ne zanima, da tvoje želje ne budu druge, nego biti kod Oca i Sina i Duha Svetoga.

Dijete moje, Bog te ljubi. On je tvoju dušu uresio darovima radi sebe, a ne radi tebe. Mnogo ti je dao ... Ti u sebi nosiš težnje za velikim, ti se ne zadovoljavaš običnim životom ... Tebe ne mogu zadovoljiti ljudi ni bilo kakove stvari ... ti moraš ići za velikim, za najvećim. Sve tvoje nastojanje mora ići k jedinstvu s Bogom. Ti moraš biti slava Božja. Marija je najveća slava Božja! Tako i ti: jedinstvo s Bogom mora biti tvoj ideal. Jedinstvo! To najviše slavi Boga.

Siromaštvo duha: potpuna ogoljelost, otocijepljenost od ~~svojoga~~ sebe, od svih stvorova, od svih stvari. Ti moraš ostati sam ~~osamlijen~~ da možeš biti sam sa svojim Bogom: ti i Bog — nitko drugi. Ako te netko pomaže u duhovnom životu, ako netko tvoju dušu čini boljom,

ako te diže k Bogu ... Zahvali Bogu na tom daru, jer On tako hoće, ali ti idи dalje, nemoj ostati kod toga stvorenja. To siromaštvo duha moraš postići. A što se tiče materijalnog siromaštva, imaj samo ono što je potrebno za život, ništa više.

Ljubi križ, zagrli ga svom svojom dušom i svega sebe predaj Bogu da te razapne. Sve ovisi o križu: sav duhovni život, sveta Žrtva, Pričest ..... sve ovisi o tome kako nosimo svoj križ. Križ mora biti sva tvoja ljubav. Sve drugo jesu evanđeoski savjeti, ali »KR I Ž« je imperativ. »Tko ne uzme križ svoj i ne ide za mnom, nije me dostojan« (Mt 10, 38). »Ako tko hoće ići za mnom, neka se odreče samog sebe, neka uzme svoj križ i neka me slijedi.« (Mt 16, 24). To je zapovijed, dijete moje! Volja Božja mora biti tvoja hrana. Prepusti se da volja Božja od tebe učini što hoće. Ti joj se moraš tako predati i govoriti s Gospodinom: »Moja je hrana, da vršim volju Onoga koji me je poslao« (Iv 4, 34).

Da to sve postigneš, tvoj oslonac mora biti: Euharistija i Marija. Tu i samo tu smiješ tražiti snagu i hranu za sve pothvate, koje Bog bude od tebe tražio.

Ljubav k Euharistiji mora resiti tvoju dušu, a Marija će okristoviti tvoje biće i ona će učiniti da u tebi živi samo Isus Krist!

Križ mora postati tvoje najdraže zanimanje. Ti se moraš tako sjediniti s križem, da ga nosiš svaki dan i da ga želiš nositi. Moraš sve ukorijeniti u križu. Ti nisi za velike pokore: ti ne možeš postiti, ne možeš mnogo bdjeti u kapelici, ne možeš nositi pokornički pojas... ali zato se trebaš baciti na one male sitne žrtve i odricanja, kojima je posut naš život — život u zajednici, dnevni rad, poslovi i t. d.

Želim da se posebno vježbaš u poniznosti. Poniznost, duboka poniznost mora biti temelj svega. Nemoj se napuhivati! Sve što ti kažem nije zato da budeš uzgorio nego zato da budeš dublje poniran.

Tvoj put mora biti put svetosti. Ti moraš prijeći preko svake ljubavi, svake naklonosti prema bilo čemu... u svemu da Bog bude sve tvoje. Ti moraš ići k herojskoj ljubavi!

Ti moraš biti svet Pun Boga. Nigdje ti, svagdje samo Isus. Dopusti da te On preobrazi u sebe, kao što pretvara u sebe malu Hostiju. Ti moraš biti euharistijska duša. Tebe treba nestati da se On izaruje iz tvoje duše. Nemoj se ni na koga oslanjati — samo na Gospodina. Presveto Srce, Presveto Trojstvo — to je tvoje prebivalište, tamo te ja moram uvijek naći. Ni za šta se ne smiješ brinuti u kući, ni za što. Samo dužnost i Bog — drugo ništa. To ti ja zabranjujem da se ičim drugim baviš. Tebe ne smiješ biti briga što tko radi, gdje se tko nalazi, što tko misli. Bog i dužnost. A u školi ti moraš predstavljati Krista; kada tebe vide, moraju vidjeti Boga.

Dijete moje, budi punsvetog dostojanstva, pun Boga. Želim da se u tebi razlijeva ljubav prema čovjeku kao slici Božjoj. Ti nemoj u profesorima i studentima ništa drugo gledati, doli djecu Božju, sliku Božju; bez obzira da li su oni komunisti ili grješni; slika Božja! Treba da se u tebi razvije humanitas. Zašto? Jer je Isus bio takav, jer je to njegov duh. Ti ne smiješ djelovati naravno, to ti ja zabranjujem — ti moraš djelovati kao Krist.

Jednu ti stvar stavljam na dušu — budi svet. Ti moraš biti svet. Ti se moraš hraniti od toga, tebe mora pratiti svagdje samo ova misao. Opet ti ponavljam: ti si izabrana duša i Bog to traži od tebe. Neka ti bude stalna pratičica ova misao i ova želja — ona te ne smije nikada pustiti. U svemu moraš djelovati sveto: u hodu, u govoru, u očima u kretnjama... Sve mora odavati da pripadaš samo Njemu — Bogu, koji je svet.

Dijete moje, Bog te ljubi. On hoće da se zaboraviš, da te On preobrazi: da stavi sebe na tvoje mjesto i da ne bude više tebe nego Isus! Dopusti mu da te zaposjedne. Kako ćeš to postići? Da imаш neutaživu težnju za Njim, za sve-

tošću i da postaneš duboko poniran, da se On može sasvim nastaniti u tebi. Bez poniznosti nema svetosti!

Vrši volju Božju i budi svet. Duhovni život za tebe mora biti najvažniji i na prvom mjestu. Ništa drugo. Bog prvi i jedini. Sve što te snađe u životu, sve je sporedno. Ničim drugim ne smiješ se baviti nego Bogom. Ti moraš biti Božji — samo u Bogu.

Ljubi križ! Ti moraš uzljubiti križ, samo križ mora postati potreba tvoje duše. Križ te mora prekaliti u čisto zlato. Primaj križ kao najveće blago iz ruku Božjih. I kušnje moraju biti tvoja svojina. Ja ti kažem ako budeš slušao glas Duha Svetoga u svojoj duši i ostao mu vjera — tvoja će duša najbolje uspjeti, najbolje se razviti.

Dijete moje, Bog te ljubi. On hoće da budeš svet da Mu budeš posve blizu. Tvoje bojaviste mora biti vizija Presvetog Trojstva. Da to postigneš, moraš ostaviti sve što je naravno, sve što je naturalno. Cijelo tvoje biće mora postati božanski preobraženo, da On — tvoj Bog — može zračiti iz tebe. On se mora proslaviti u tebi, i u tijelu i u duši.

Ti nigdje ne smiješ tražiti utjehe, nigdje se zadržavati... Vrši svoju dužnost prema svima. Zapamti ovo: ti ne smiješ imati mjesta gdje bi se naslonila... Presveto Trojstvo — tvoj Bog, smije biti sve tvoje. Samo On i jedino On! Ti moraš nestati pred zahtjevima Božje ljubavi. Živi od vjere, ljubi u vjeri i budi sveta!

Blagoslovio te Bog: Otac i Sin i Duh Sveti!

Govorim ti kao otac: Bog te ljubi. Govorit će ti, ali ne ja, nego Bog po meni.

Sjećaš li se kada je mladić iz Evanđelja upitao Gospodina: »Što mi je činiti...« a On mu je odgovorio: »Drži zapovijed!«

Eto, to je potrebno da se čovjek spasi. Bog nam je dao zapovijedi, dao nam je Svetu Crkvu, svoju objavu. Ako tako živimo, sigurno ćemo se spasiti. Gledaj ovaj primjer: ako željeznička krema prema svome cilju po tračnicama i ako se njih drži, ona će ići preko gora i dolina, ali će stići k svome cilju.

Tebe je Bog pozvao i na evanđeoske savjete. To je nešto najuzvišenije. Stupila si u redovnički život, postala Isusova Zaručnica. Ti imаш pravila, poglavare. Bog te pozvao na duhovno vodstvo, dao ti posebnu milost, dar, želju za duhovnim životom. On te sada želi vidjeti svetu. On te želi preobraziti u sebe, želi da budeš sretna. Ako budeš držala zapovijedi, zavjete, pravila, savjete duhovnog oca... ubrzo ćeš sve to usvojiti, to će prijeći u tebe i ti ćeš djelovati sveto, vrhunaravno, kud god stupiš nosit ćeš Boga, mir, radost. Molim te, budi anđeo ljubavi svojim sestrama, da se one mogu nasloniti na te. Tebi zabranjujem da se na bilo koga oslanjaš, da na bilo koga računaš, osim na Boga. Ne dozvoljavam ti da te itko miluje, da se itko tobom bavi. Na duhovnog oca kada misliš, misli na Isusa; kada ideš k duhovnom ocu — ideš k Isusu. Niti jedan naravni motiv neka ne pokreće tvoje srce, tvoju volju. Kada slušaš savjest, pravila... onda si sveta. Tvoj cilj je svetost. Zato ćeš ovako živjeti:

Sve radi iz dužnosti. Ovo je najvažnije da sebe upoznaš, zaboraviš. Sve iz dužnosti: moliti, raditi, poštivati sestre i poglavare. Sve samo iz dužnosti.

Upoznaj samu sebe. Često ćeš padati, upoznaj sebe. Grijesit ćeš protiv ljubavi — upoznaj sebe. Bit ćeš naravna — upoznaj sebe. Ovaj mjesec tražim od tebe, da se što bolje upoznaš.

Sve gledaj u svjetlu Volje Božje. Ti doživljavaš mnogo toga neugodna... Šokovi u školi, šokovi na ulici, šokovi u radu, kod poglavara u sebi. Ti si mlađa i zato još nesređena. U tebi ima još mnogo erupcija, vulkana. Eto, dijete moje, ti ostani usred svega toga na liniji, ostani mirna u Volji Božjoj.

Na tom putu, koji trebaš proći da dođeš do Boga, do ujedinjenja — čeka te križ. Najveći su darovi koji nas bole, koji nas stoje.

Ti si u duhovnom životu još pravo dijete. Sada se od tebe niti ne može više tražiti. Ti si nevina i djetinja, privučena Bogu i ljudima. Ti voliš sve ljudе nevino, iskreno, nepatvorenno, čisto... Ali pazi! Iza svega toga u tebi stoji čovjek s tri požude. Ti gledaš nevino. Sve što radiš sve je dobro... Ali pazi, pazi i budi na oprezu... U tebi živi čovjek. Ako ne budeš pazila, sve se može pokvariti. Uz pomoć milosti Duha Svetoga ti si dobra. Nastoj uvijek jedno paziti: poticaji Duha Svetoga. Drži se Njega i budi Mu vjerna!

Naročito se čuvaj svake privrženosti; to ti zabranjujem da se bilo uz koga vežeš; ni duhovne veze. Ti moraš ostati sama t. j. da samo Gospodin ima pravo na tebe.

Budi mudra djevica! Ja želim da dođeš do duhovne muževnosti. Zato me slušaj i budi Božja.

Marijino slavlje

ZAGREB — M. BISTRICA 6—5
KOLOVOZA 1971.

Bilo bi dosta jednom apostolu navještavati ljubav prema Mariji pa da potpuno izvrši svoj poziv.

Kršćanski apostol uvijek radi pozdravljajući i zazivajući Mariju: »Majko moja uzdanje moje!« On putovima, kojima prolazi, sije Zdravomarije.

DR. KARLO BALIĆ

O. Antić u očima redovnica

»Što kažu ljudi, tko je Sin Čovječji?« — ozaren istočnjačkim suncem upitao je Krist svoje učenike. Kad je čuo tri različita mišljenja, a nije mogao potvrditi ni da je isposnički Ivan, ni gromovnik Ilija, a ni tužni Jeremija, odmah ih je Krist — želeteći dobiti adekvatan odgovor — otvoreno zapitao: »A što vi kažete, tko sam Ja?« (Mt 13. sl.). I čuli su istinu iz usta Prvoga Pape koja do danas naša srca napunja sigurnošću.

»Što ljudi kažu, tko sam ja u ovom ili u onom mojem sluzi«, ponavlja se upit već kroz devetnaest vjekova kad se radi o životu čovjeka kojega se može javno proglašiti pravim evanđeoskim sljedbenikom Isusa Krista.

»Što kažu ljudi, što misle redovnice tko je bio Isus u životu dragog o. Ante Antića, koji je blago preminuo u samostanu Gospe Lurške u Zagrebu, dne 4. III 1965. godine?« pitamo danas o četvrtoj godišnjici njegove svete smrti.

Već više puta, a osobito u dvije spomen-komemoracije naše redovnice su u iskrenoj zahvalnosti javno posvjedočile što one misle tko je bio o. Antić. Zato ćemo se poslužiti izjavama i citatima iz njihovih predavanja da dobijemo obrise svetačkog lika o. Antića s aspekta redovnica.

Iz spomenutih referata kao i drugih bilježaka redovnica o njihovim dojmovima, vezama i dodirima sa svetim Pokojnikom, iskrasavaju pred našim očima slijedeće karakteristike:

SVETAC BOŽJI! Po čemu? To je bio kao: Dobri Otac i Dragi Pater, — Sveti Brat i Muđri Vođa — Svet Svećenik i Savršen Redovnik.

O. Ante Antić bio je SVET svjedoče to like i tolike Bogu posvećene osobe. Kao takvog resile su ga mnoge krepstvi koje držimo da je posjedovao u herojskom stupnju. U prvom redu tri BOGOSLOVSKE krepstvi na kojima se temeljio sav njegov život i njegovo dje-lovanje, pa i sve ostale krepstvi kojima smo se divili kod svakog susreta s njime.

»U blagopokojnog o. Antića VJERA je bila živa kao gledanje, UFANJE sigurno kao osvarenje, a LJUBAV čista kao žrtva i jaka kao smrt«, piše jedna redovnica.

»Sve ono čime smo iznenađeni kod našeg velikoga Pokojnika — nastavlja ista — smatram da je plod onog tijesnog sjedinjenja s Bogom i mističnog jedinstva, do kojega je on došao po savršenoj ljubavi koja je u njemu bila kao IGNIS CONSUMMENS što dušu čisti i preobražava u tolikom stupnju, da — prema sv. Pavlu — više ne živi čovjek nego Krist u njemu... Još i u posljednjim časovima svojih patnja znao bi pred povjerljivim srcima uzdatisati: »Molite se da mi ljubav bude čista... da umrem u savršenoj ljubavi Božjoj... da ispunim savršeno volju Božju«.

Na ovim temeljima vjere, ufanja i ljubavi bazirale su se, rekli smo, i ostale čudoredne krepstvi u životu p. Antića. Njegova duboka poniznost pred kojom se koji put nismo znali snaći, velika strpljivost u vlastitim nevoljama i osobito s tuđim slabostima. A onda ona iskrena i široka ljubav prema bližnjemu po kojog je sve s drugima osjećao i dijelio, s njima se radovao i trpio na takav način da smo više puta morali u sebi reći: »On je baš kao Isus«. Iz ovoga bogatog područja krepstvi zadržat ćemo se na onoj neobično naglašenoj pojavi u lijepoj duši o. Antića: FENOMENALNA DOBROTA njegova srca. O tome nam je tako lijepo rekla jedna redovnica na Komemoraciji dne 16. svibnja 1965.:

»Među ljudima postoje tri dobrote: jedna je sasvim darovana, druga posvećena, a treća pobožanstvenjena dobrota... Naš dobri Otac, fra Ante, nije stao u svom uspinjanju ni kod posvećene dobrote nego je iz poticaja sve savršenije ljubavi prema Bogu oblikovao sebe prema slici Kristovoj i preslikao s nje, kao s

modela novog preporođenog čovjeka, Njegove crte dobrote i postao je odraz Božje dobrote u tolikom stupnju da možemo reći da je on bio čovjek neobične fenomenalne dobrote. On je bio ne samo sebi dobar i dobar prema Bogu, nego je njegova dobrota bila pobožanstvena dobrota koja se utjelovila u njemu, jer joj se posve predao. Ona je kod njega postala po Božjem djelovanju, jedna velika snaga te se ižarivala na svu okolinu. Volja je njegova usklađena s voljom Božjom dobila natprirodnu moć i dobrotu, a duša mu se uzdizala prema sve većoj svetosti... Po njegovoju su dobroti postali mnogi svjesni da su i oni od Boga pozvani na dobrotu koja je ne samo sjaj krepasnog života nego i jakost i snaga za osvajanje duša i za proslavu Nebeskog Oca...

»O. Antić nije bio dobar samo pojedinim redovnicima, nego je svojom ljubavlju obuhvatio i sve redovničke zajednice... Njegova je molitva bila svima nama neprocjenjivi dar i dokaz njegove dobrote... O. Ante je primio i mnoge svjetovnjake iz raznih staleža za svoju duhovnu djecu. I upravo je začudno kako je on razumio današnjeg čovjeka i njegove probleme... Uz njega su se svi osjećali — rekao je p. Kozelj — smireni i sigurni...

»A da sve ovo što smo doživjeli ne budu samo lijepi izjave — završava ista — budimo mi žive relikvije ove posvećene i fenomenalne dobrote velikog i svetog pravednika«..... (M. S. M.)

Druga jedna č. sestra u svom članku NAŠ PATER U SJAJU KREPOSTI piše o »društvenim krepostima«, koje su mu od Boga darovane, a koje je on ustrajnim nastojanjem jednoga ljudskog vijeka usavršio do svetačkog sjaja.

»Govorio je istinu uvijek i svagdje... Iskrenost mu je bila prirođena... njegova nepatvorenna priroda bila je istinita i prostodušna...

Bio je razborit u rješavanju i problema duha i problema tijela, kako dobrima tako i manje dobrima...

Bio je pravedan... Svojim primjerom dokazivao je da je pravda bez ljubavi okrutnost, a ljubav bez pravde popustljivost i slabost.

Bio je jak duhom — obavljen samoćom i šutnjom. Kakve li dubine i sadržine u njegovoj šutnji i u njegovim riječima!...

Bio je umjeren u jelu i pilu, radu i odmoru, veselju i moljenju. On je sve to činio na pravi način u pravo vrijeme...

Naš Pater bio je čovjek unutarnjeg života koji je živio samo za Boga i za duše... Sva ambicija njegova bila je: sjediniti se s Bogom što više, a pred ljudima se pokazati što jednostavniji... (M. A. V.)

2. DOBRI OTAC I DRAGI PATER, kako smo ga rado nazivale mi starije redovnice, bio je zaista Otac. »Predragi Oče, tvoje dobro srce, srce drugog Isusa, divno plemenito srce, redovničko-svećeničko srce, tvoje očinsko srce tako nas je savršeno razumjelo... kliče jedna Bogu posvećena duša u svijetu. Ali najprivlačnije nam je prikazala našeg Patra s. M. A. V. u svom govoru:

transparentom Isusovim, »kaležem punim Isusa«.

3. DUHOVNI BRAT I MUDRI VOĐA! Svi ma nam je poznato da se sveti pokojnik rado nazivao i potpisivao onim svojim jednostavnim fra Ante. Sve nas je znalo duhovno razveseliti ako se tu i tamo potpisao »Vaš duhovni brat — fra Ante... Njegovo bratstvo nije bilo ni često ni jeftino. Nije to bratstvo što se sklapa uz čašicu niti u trenutačnom raspoloženju uz pjesmu i svirku. To je bila duboka nutarnja povezanost između duša po Isusu i u Isusu ka kojem smo zajednički stremili. U tim svetim vezama djece jednog te istog Oca Nebeskog gledao je o. Antić veliko srodstvo posvećenja, napose radi izmjene i zajedništva duhovnih dobara. Mnogima je poznato da je dragi Pater u nesobičnoj brizi za dušu znao pokloniti sve svoje svećeništvo. U takvim časovima naše bismo se pred tim blagom pune stahopočitanja, kao opterećene nekim svetim dugom koji nas je gonio da postanemo druge.

Ali nadasve bio je dragi o. Ante Antić mudri DUHOVNI VOĐA tolikih duša Bogu posvećenih, a da se zato ništa manje nije zauzimao i za sve ostale staleže kao vođa i savjetnik.

U duhovnom vodstvu bio je O. Antić izričito karizmatična ličnost. Uz to je bio pomanjan naravnim darom psihološke i pedagoške sposobnosti koje su mu izvanredno poslužile za nadnaravnu intuiciju kod vodstva duša. Zavirimo li malo u duhovne bilješke njegovih duh. kćeri, otkrit ćemo neobične pojave u dušama. — Jedna od poznatih crta njegova duhovnog vodstva jest SIGURNOST. Kad je Pater nešto potvrdio da je dobro ili da ne valja, onda smo mogli mirno poći u tom uvjerenju. Njegove izjave: Bog to hoće... To ne smijete... Nije tako... bile su za nas glas Božji, poruke s neba.

Druga oznaka njegova duh. vodstva bila je: sve u duši treba da se razvija i dozrijeva

»IMALE SMO PATRA — koji nas je razumio, ne napolia, ne na neko vrijeme, ne pod nekim uvjetima, ne u stanovitim okolnostima, nego uvijek — u svim i najoprečnijim raspoloženjima naše duševnosti.«

»Imale smo patra — koji nam je bio blizu i onda kada same sebe nismo razumijele...«

»Imale smo patra — čija nas intimnost nije nikada izbacila iz nas samih... čija povjernost nije nikada u nama snizivala našeg vlastitog dostojanstva, čija nas je prisutnost uvijek dizala iznad nas samih — k Bogu.«

»Imale smo Patra — kojega ni same slaboce, sitne i krupne, redovite i izvanredne, nisu smelete, kojega ni naše nutarnje neloyalnosti i česte nevjere nisu odvratile od velikodušnog praštanja i strpljivog podnašanja nas onakvih kakve jesmo — a ne kakve bismo morale biti.«

»Imale smo Patra — za kojega smo se čvrsto držale i pouzdano oslanjale koracajući po mulju svakodnevnog zbivanja...«

»Imale smo Patra — čija je pojava bila identična s poštovanjem, kojega se nije hvatala ni masna prašina mita, ni pljesna zelen egoističnih molitva...«

»Imale smo Patra, — koji je bio vođa našeg života — privremenog u težnji za vječnim...«

»Imale smo Patra — koji je bio uistinu Kristocentričan i zato je zauzeo posebno mjesto u našim srcima... (M. A. V.)

Eto, takav Otac i dragi Pater mogao je imati upliva na naše duše koje je želio učiniti

pod utjecajem Duha Svetoga. On je davao punu slobodu duši da razvije svoj vlastiti život u krilu Presv. Trojstva. Pred njim smo na jedan nesvakidašnji način doživljavali PRISUTNOST, djelovanje Božje, a ne ljudsko nadmetanje. Ona njegova česta molba: »Molite se kad dođete da više ne nađete fra Antu, nego Isusa«, toliko mu je uspjela, da smo u njemu zaista i susretali Isusa u tolikoj mjeri da smo se više puta zaboravili da stvarno razgovaramo s čovjekom.

Plodovi takvog postupka p. Antića, a osobito njegova blagoslova, doživljavali su se i očitovali na veoma različite načine i trajali veoma nejednako.— »Bila sam opet kod svog svetog d. Vođe, — bilježi jedna redovnica — »na ispovijedi i duh. razgovoru... Dan velikih milosti i spoznaja... One me ponajviše bace daleko od ovoga svijeta i povuku duboko u Boga... Drugi put opet bilježi: »Jednoga dana pozvao me Pater... Vraćala sam se kući i ništa naročito... Kad poslije podne isti dan, nastupilo je u mojoj duši jedno divno, neobično stanje koje je ličilo uzvišenoj Gozbi jedinstva s Bogom... a trajalo je dugo, dugo... pa i po više tjedana. Kroz sve to vrijeme za mene ništa nije imalo čara što nije Bog... Ništa ne želim, osim sva se dati kao ŽRTVA s Isusom... da se po Očevu savjetu »u meni odrazi SVETOST BOŽJA«...»

Iako bi se u ovom području života o. Ante Antića mogla napisati čitava jedna studija, moramo zaključiti. Te naše duhovne veze s dobrim p. Antićem kao Vođom za nas su velike i svete obaveze da u životu ostvarimo ideale kojima nas je usmjeravao: biti kao Isus, biti Isus uvijek i svima i svagdje!

4. SVET SVEĆENIK I SAVRŠEN REDOVNIK! Svu tu mudrost u vođenju duša, kao i sve bogatstvo kreposti u vlastitom životu, crpao je sveti Pokojnik iz jednog neiscrpivog Izvora. To je njegovo SVEĆENIŠTVO. Njegov život i rad bio je prožet sviješću o milosnom pozivu na svećenički stalež za djelitelja i službenika Božjih tajna po svećeničkom Redu. U tom smislu sva njegova pobožnost i revnost bila je koncentrirana u Presv. Euharistiji kao Misnoj Žrtvi i kao Tajni Kruha. Toliko je bio proniknut mišlju i vjerom u Prisutnost Isusovu na oltaru da je i sve u svojoj vanjštini umjeravao kako bi što više počasti i poštovanja odao Bogu Sakrivenom. Koliko je cijenio svećeništvo, dokaz je i njegovo poštivanje prema svim svećenicima i svećeničkim pripravnicima, kojima je uvijek davao prednost pred ostalim penitentima. Prisustvovati njegovoj Misi i primiti iz njegovih ruku sv. Pričest, to je bio događaj svoje vrsti za dušu koja je s vjerom pristupila tome činu.

Kad se uz milost svetog svećeništva u jednoj duši iskristalizira i ideal savršenog redov-

nika, koji nije tako rođen nego je takav postao sudjelujući s milostima svojim vlastitim radom i snagom volje, onda se pred našom dušom uzdiže jedan uzvišeni lik sveca naših dana. To dragو redovništvo obogaćeno svečanim zavjetima, a vjernom praksom franjevačkih Pravila po uzoru na Serafskog Oca, učinilo je od vatrene dječarca i boležljiva mladića jednog Uzor-Redovnika-Svećenika koji je obogatio svoj franjevački Red, svoju Domovinu i cijelu Crkvu, a napose svaku dušu koja mu se s povjerenjem predala u nadnaravnoj poslušnosti.

Za ovo bi posvjedočile mnoge i mnoge redovnice našega Zagreba i cijele zemlje.

Naša je sveta dužnost da se svi zauzmemos da i ovo svjetlo koje nam je Bog dao u Ocu Antiću ne ostane sakriveno, nego da se postavi na svjećnjak da njegov primjer svjetli svima koji su dobre volje i koji žele da slave Oca Nebeskoga.

Subotica, 25. I 1969.

GENERAL FRANJEVAČKOG REDA posjetio je Svetište Majke Božje Lurdske 11. svibnja 1971. Predvečer došao je u samostan prečasni O. Konstantin Koser vrhovni starješina franjevačkog Reda, 114. nasljednik sv. Franje. General je posjetio sobu Oca Antića i zadržao se kod sarkofaga gdje počiva tijelo dobrog fra Ante

POSVETA SVETIŠTA MAJKE BOŽJE LURDSKE

u Zagrebu 13. kolovoza 1971.

Iz knjige utisaka

Neizrecivo mnogo dugujem Ocu Antiću. Ostat ću mu zahvalan do smrti. Molim ga da se u nebu moli za mene. Oče Ante, ti znaš moju želju i molitvu...

M.

+ + +

U čudesnom ritmu, bez pravila i upozorenja odlaze oni koji su izvanredno mnogo značili za duše, toliko mnogo radili u apostolatu i ostali nam zauvijek potrebnici na zemlji. Bio je čovjek Božji. Nagrada života bio mu vječni Bog.

V. A.

+ + +

Dobri Oče, nitko mi tako nije govorio o vječnoj ljubavi kao ti. Sve što jesam dugujem tebi...

O. R.

+ + +

Neka vam Gospodin Isus i Prečista Djevičica naplate što ste nas ljubili ljubavlju Srca Isusova. Molite se za nas grijesne i dalje. Vaša duhovna djeca.

M. Š. M.

+ + +

Bio si mi pravi otac... Hvala ti puno... Vruće te molim ne zaboravi me.

M. K.

+ + +

Zahvaljujemo Bogu, što nas je usrećio prijateljskom pomoći dobrog oca Ante na putu savršenstva. Molimo ga, da nam bude moći zagovornik u nebu, da ostvarimo njegove pouke slijedeći njegov primjer.

S. K. K.

+ + +

Bravo Oče! Bio si boj do zadnjih granica svojih fizičkih snaga. Uvijek pobjedonosno! Hridina si bio iz koje je duša znala uvijek potpuno preobražena izaći. Svećenik, uzor sviju svećenika kod nas. Moli se sada za nas svećenike koje si izgradio velikom strpljivošću i marljivošću, da ostanemo barem mali zamjenici u vođenju duša.

Dao dragi Bog da te možemo častiti na našim oltarima, jer si uzor na putu koji izravno vodi do stalnog života u Presvetom Trojstvu.

Pomozi sada one koje si toliko volio ovdje da možemo svi zajedno s tobom pjevati pobjednosnu pjesmu hvale Trojednom Bogu!

N. S.

+ + +

Časni Oče! Izmoli mi od dragog Boga da ga više štujem, da ga više ljubim i da mogu češće izgovarati njegovo sveto Ime, da imam više hrabrosti i da moja vjera u Sveznajućega Boga sve više raste.

R. M.

+ + +

Dragi Oče Ante! Tvoja velika i plemenita duša iz koje je zračila samo ljubav i širio se miris poniznosti ostati će nezaboravljena u mojim sjećanjima. Tvoj život se ugasio, ali tvoj svjetli primjer vječno će biti putokaz k cilju koji si ti već postigao. Iskreno ti zahvaljujem i molim te da me nikada ne zaboraviš.

E. R.

+ + +

Dobri i Sveti Oče! Zahvaljujem za Vaš moćni zagovor kod Isusa i Gospe. Napose u sada dovršenom djelu. Poklanjam sve Njoj, Majci i Kraljici mojega srca. Pomozite me da hodim kroz svoje dane po vašim načelima.

+ + +

Dobri Oče Antiću, čuvaj me na mom putu. Daj da ostanem uvijek dobra, da moj duhovni život napreduje kako bih mogla nekom otkriti svjetlo. Molim te za snagu, strpljivost i vjernost svom pozivu...

M.

Moje uspomene na O. Magistra

Kad sam se god sastao s o. Magistrom uvi-jek sam osjećao da iz njega zrači nešto vrhu-naravno. To mogu posvjedočiti i ovi doživljaji:

1. — Bilo je to jednih školskih praznika. Sjedili smo na samostanskoj terasi u Živogošću. Veselo smo se razgovarali i zabavljali poslije večere. Otac Magistar me zovne na stranu i upita me:

— Jesi li ti zadovoljan?

— Jesam, odgovorih.

— Čuj, tebe stalno progoni Božja milost. Budi joj vjeran! I stade mi govoriti o svemu što se je tih dana događalo u mojoj duši. Začudio sam se kako on to zna. Mislim da to nije mogao nagađati po mom vanjskom vladanju. Ja sam se molio, igrao, kupao kao i svaki dan. Uostalom on nije nagađao, on je čitao. Izgleda da je bolje poznavao moju savjest nego ja.

2. — Godine 1940. tražio sam premještaj iz Igrana. I zbilja na prov. kapitulu premještije me u Živogošće. Da me je tko pitao: »Kamo ti je najteže poći?« rekao bih: »U Živogošće«. Bio sam neraspoložen. Palo je i nezgodnih riječi na račun uprave Provincije.

U takvom raspoloženju, poslije desetak dana, došao sam u Makarsku. Na hodniku, pred svojom sobom, uhvati me Otac Magister i počne me miriti. I tu sam se gadno okosio. On me prodorno pogleda i reče:

— Brate moj, ako poslušaš i pođeš, Bog će te blagosloviti, ako ne poslušaš, teško će te kazniti!

Poslušao sam i zbilja, Bog me je Blagoslovio. Cijelo ratno i poratno vrijeme posebno me

je štitila Providnost. Nikada nisam prenocio izvan svoje redovničke sobe. Mnoga braća, na sigurnijim mjestima, gladovala su i izginula. Mi u samostanu sv. Križa svi smo ostali živi i uvek smo imali ono što je nužno za život.

3. — God. 1955. — 58. bio sam gvardijan na Visovcu. Svake godine po nekoliko puta otac Magister došao bi iz Zagreba na Visovac k našim novacima. Ja bih ga redovito dočekao u Drnišu sa nekakvim seljačkim kolima. Nenatom bi me ugledao raspoložen tarući ruke rekao bi:

— Oče gvardijane, sada sam potpuno u tvojim rukama!

Može biti da bi i netko drugi tako rekao, ali ja bih to shvatio kao šalu. Kod fra Ante to nije bila šala. On se je uvek veselo i rado osjećao ovisnim o starješini.

4. — Na dan 2. kolovoza 1958. teška se je nesreća dogodila na Visovcu. Poslije podne prevažali su se vjernici s otočića na kopno. Na Stinicama, od obale dvadesetak metara, brod se je prevrnuo i utopilo se je sedam osoba. Ovaj događaj ošinuo me je kao grom iz vedra neba. Na ovu vijest prve moje riječi bile su:

— Bože, po zaslugama fra Ante Antića spasi i mene i samostan.

Ljudi vješti zakonu proricali su gadno i meni i samostanu: meni tamnica, a samostan globa.

Hvala Bogu, ništa se od toga nije dogodilo. Sve je u redu prošlo.

Vrlika, 8. III. 1968.

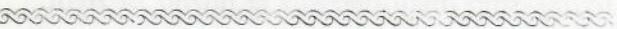
Fra Jakov Vrdoljak

Bože moj, daj da se svi ljudi spase ...
Treba vjerovati u jednoga — jedinoga Boga ...
Vjerovati, ali tvrdo ...

Čovjek mora biti poslušan Bogu ... treba živjeti po
nauci svete Crkve ... treba biti poslušan P A P I ...

Nitko ne živi kršćanski ... nitko ne sluša Boga ...
nitko ne dolazi u raj ... nego samo onaj tko sluša
P A P U ...

Tražite ono što je gore, gdje Krist sjedi s de-
sne strane Bogu. Težite za onim što je gore, a ne
što je na zemlji ...

+

Pustite se Duhu Svetom, da u Vama izvrši
svoje djelo. Budite vjerni Njegovu vodstvu. Bje-
žite sve suvišno, bespotrebno i ljudsko ...

+

Promisli, da li si sav u rukama Duha Svetoga? Ravnaš li se po Njemu? Slijediš li Njegovo vod-
stvo, njegovo prosvjetljenje? Možeš li reći, da na
svaku Njegovu milost odgovaraš spremno i vjer-
no? Da li je prva i najveća briga Tvoj duhovni na-
predak, Tvoja sličnost s Božanskim Zaručnikom
Tvoje duše? ...

+

Revan budi u duhovnom životu. Ne budi za-
dovoljan stečenim blagom, već svojski nastoj, da
budeš što sličniji Bož. Učitelju, neb. Kraljici. Uvi-
jek se potiči na savršeniji nutarnji život. Posebno
Ti preporučam, da budeš jako oprezan kada si u
kušnji ili Te Gospodin pripušta Tebi, Tvojim sla-
boćama ...

+

S pomoću Božjom nastoj sve više sprovađati
prisutnost Božju u životu. Koliko možeš ostani
sve više sjedinjen s Gospodinom. Posebno nastoj
oko ujedinjenja svoje volje sa svetom voljom Bo-
žjom.

+

Posebno ljubi križ. Uvijek ga gledaj u perspek-
tivi Uskrsnuća, u perspektivi konačne, vječne
pobjede, u perspektivi savršene kreposti, jedin-
stva s Bogom i postignuća vječnog života ...

+

Uz pomoć Božju pobijedite svagdanje nepri-
like i teškoće po žarkoj ljubavi k Isusu Propeto-
mu, po jedinstvu s Njegovim Bož. Srcem, po duhu
prave poniznosti i velikodušne poslušnosti, po sa-
krivenosti s Kristom u Bogu ...

+

Ljubite Isusa i slijedite Ga na križu. Ljubav
Božja neka bude najprva i najveća Vaša krepst.
Poniznost, jednostavnost i anđeoska čistoća neka
Vas resi i čini sličnim Mariji.

+

Sve je isprazno, sve je ništa, a jedino je vri-
jedno, dostoјno ljubiti Gospodina, Njega upozna-
ti, Njemu služiti i Njemu jedino pripadati.

+

Više vrijedi Tvoj mir, jedinstvo s Gospodi-
nom i Tvoja vjernost milosti nego sve blago
svijeta.

+

Prvo su dužnosti prema Bogu. Najprije duša,
a zatim sve drugo ...

+

Ništa ne gubiš ni na renti, ni na poslu, ni na
dobitku, ako se češće svratiš Isusu u Tvojoj duši,
ako se kod svakog posla Njemu obratiš, na Nj po-
misliš, s Njime se sjediniš ...

+

Ne propuštaj nijedne duh. vježbe, osobito is-
pit savjesti i neprestano ujedinjavanje sa sv. vo-
ljom Božjom i Bož. Srcem! ...

+

Uzmi sve kako dođe iz ruke Božje i opremaj
s Gospodinom mirno, pouzdano i velikodušno ...

+

Čuvajte mir, duhovnu slobodu, evanđeosku jednostavnost ...

+

Revni budite u nošenju svoga križa — to će reći u podnošenju svega onoga što Vas susretne na Vašem životnom putu. Sve podnosite iz ljubavi prema Isusu ...

+

Tvoj je uzor Isus. Tvoj je put Isus i Tvoj je život Isus. U Njemu ostani i gorljivo slijedi Njezine stope ...

+

U svemu se svladavaj, bori i sebe zataji, da se nađeš sličan, dostojan Gospodina Isusa.

+

Najviše nastoj oko svete ljubavi ... Uvijek je imaj pred očima. Da imaš i postigneš savršeniju ljubav i da budeš sličniji po njoj Isusu predobivaj sebe, svoj »ja«, svoj sud, svoju volju i žrtvuj je Isusu ...

+

Boga najviše proslavljujemo našim pouzdanjem, našom vjerom i ljubavlju.

+

Nemojte nikada posumnjati u Božju dobrotu i ljubav prema Vama. Mi sada ne razumijemo svega djelovanja Božjega, ali ćemo ga shvatiti u čas našega sastanka s Gospodinom ...

+

Neka te ne smeta tako zadružiti nutarnju i vanjsku poniznost sa borbom u svijetu, sa čuvanjem prava, svoga položaja, svojih ideja ... Sve to lijepo uči i pokazuje Duh Sveti, samo ako duša iskreno traži Njegovo vodstvo.

+

Mirno, pouzdano podloži svoja ramena pod križ, koji Te čeka i koji će Gospodin postaviti na Tvoja pleća ... Ta sve ja naše u rukama Božjim. I sva je naša vrijednost u tome, koliko bolje poslužimo Njegovim osnovama ...

+

Milosti, koje Vam je Gospodin dao nisu za osuđenje već za usavršavanje i spasenje. On je Bog stalан, vječan, nepromjenljiv ...

+

Zivite u Presv. Srcu Isusovom, radite s Presv. Srcem, trpite, borite se s njime, svoje dužnosti vršite s Bož. Srcem! ...

+

Malo govorite, malo opominjite riječima, ali trajno svetim životom u Bogu, pokorničkim životom na križu, gorućom ljubavlju za sličnošću s Gospodinom i velikom željom za spas duša.

+

U nebu ćete tek spoznati koliko Vas ljubi i voli neizmjerna Božja dobrota.

+

Gospodin nam krije čas našeg susreta s Njime, a od nas traži uvijek spremnost i vjernost i ljubav ...

+

Za nas je najbolje ono što Bog hoće. On je ljubav, On nas ljubi i sve radi za naše dobro, pa makar se nama čini protivno.

+

Čas moje smrti u rukama je mog Oca nebeskog. Kao njegovo dijete bit ću uvijek spremna poći na vječni pir u kraljevstvo moga Oca! ...

Zahvala ocu Antiću za primljene milosti

Imala sam samo jedno dijete. Bila sam jako žalosna zbog toga što nemam više djece. Usred velikih komplikacija koje su me pratile tokom graviditeta, potužila sam se o. Antiću, a on mi je odgovorio: »Dat će Bog još djece!«

— Proročanske riječi blagopokojnog i svetog o. Antića su se ispunile. Dana 14. XI. 1962. ugledala je svjetlo svijeta djevojčica koja je krštena u kapeli Gospe Lurdske, a 2. XII. 1965. radio se dječak koji je dobio ime svoga velikog zaštitnika. Istina, ni tada me prilikom gravidnosti i poroda nije mimošao kalež patnje. Primala sam infuzije injekcija, a upala žući pratiла me do zadnjeg dana porođaja. Ne znam ni sama kako sam izdržala do kraja, jer dosta je biti samo jedan sat u stanju kao da je sav organizam otrovan, a da o teškom porodu niti ne govorim. Mnogo sam puta razmišljala da u čistilištu ne mogu biti intenzivnije patnje od onih što sam ih proživjela tokom porođaja. Svakako da je svako nošenje djeteta i porođaj za svaku majku individualan. Što je to bilo za mene, najbolje je znao o. Antić koji me je jačao i bodrio, molio se i žrtvovao za me u toku tih razdoblja. Liječnici, koji su me liječili, davali su svoje komentare: »Kad bi mi moja supruga carskog sina rodila, ja joj ne bih dozvolio da se toliko pati«. Na tu primjedbu spontano sam reagirala, naime od srca sam se nasmijala — jer najslađe se smije onaj, tko se uviјek smije. No, o. Antić me je poučio da potpuno predanje Gospodinu Bogu donosi veliki plod i obilje milosti. Da je to stvarno tako, uverila sam se. Konačno poslije Golgotе dolazi Uskršnje. Otac Antić često je govorio: ne plasi se ničega, budi mirna.

Pouzdajem se u neiscrpivo milosrđe Božje i molim Gospodina da moja djeca budu anđeli svojih domova, apostoli svoje sredine, dječa koja će pronositi svjetlo u mračne prostorije grijeha i truleži. Poučit ću ih da se oslanjaju na jaku desnicu Gospodnjу. Djecu sam izručila Majci svih majki, Djevici Mariji. Želim da naš mali Antonio bude cvijetak koji će ukrasiti naš dom i naš život svim vrlinama koje

je nosio o. Antić. Srdačno i iskreno želim da uz svoga bracu i sekru načini mnogo dobra. Neka bude maleno sunce koje će bogato sipati oko sebe toplinu i svjetlo kao njegov veliki zaštitnik. Svjesna sam da mi je Gospodin Bog sebe dao u svojoj djeci i molim Ga da učinim ono što od mene traži. Biti božji i služiti domovini znači: vršiti Božje zapovijedi i savjesno izvršavati svoje staleške dužnosti. Držim da je najveća umjetnost dobro odgojiti čovjeka. No, to je dugi proces i traži mnogo strpljivosti i truda, a naročito milosti Božje. Treba se posvetiti djeci! Oče Antiću, ti nisi polagao važnosti na zvučna imena i titule. Ti nisi pitao tko si i što si. Ti nisi stvarao posebne kaste. Ti si pomogao svakome koji je tražio tvoju pomoć, a točno si znao ocijeniti iz kakvih se tko pobudio k tebi obraćao. Prije svega bio si čovjeku čovjek. Pristup k tebi bio je jednostavan, nikada se nije osjetila prepotentnost. Izbjegavao si teške riječi koje nisu drugo već bičevanje du-

ha i onako već izmučena i opterećena čovjeka XX. vijeka. Teške riječi donose gotovo siguran debakl. Privukao si mnoge »koji su dobre volje«. Nikada nijesi osudio, jer si znao da Onaj u čijim je rukama sve ima posljednju riječ. Taj vječni Snimatelj, koji registrira svaku našu misao, riječ i djelo, absolutni je sudac. Ti

nisi bio borac za prestiže. Ti si bio borac na frontama okršaja dobra i zla. Nepokolebiti braćilac Kristovih načela, horizontalno — vertikalne linije. Gospodina Boga ljubio si iznad svih, a dušu bližnjega, koja ti se povjerila u vodstvo, bez rezerve. Iz tvoje skromne sobice zračila je Božanska klima — mir i ljubav.

Sveti Oče Antiću, usrdno te molimo, čuvaj nas tako dobro kao što si i do sada, posebno tamo gdje smo najslabiji. Izmoli nam milost Duha Svetoga, u kojima ti nijesi oskudijevao. Izmoli nam ustrajnost da uvijek ostanemo dobri, jer sve drugo nema smisla.

Hvala ti! Veličanstvena, blistava, najjača i najviša hrvatska duhovna kula — kula svetosti, jer si svoje riječi potvrdio djelima. Slijedit ćemo te, pa makar preko trnja i kamenja, dok u nama živo srce bije! Djeca koja te vole i koja te nikad neće zaboraviti!

S. S.

Zahvaljujem Presv. Trojstvu i Dobrom Ocu Antiću na milosti koju mi je udijelio u mojoj potrebi kad sam ga zazvala u pomoć zbog svojih očiju. Molim da mi udijeli milost koju sada želim i prosim a toliko mi je potrebna. Ja ću mu se do smrti moliti da bi bio čim prije proglašen svetim.

E. Z. V.

— — — — —
Šaljem mali prilog za kanonizaciju Dobrog Oca Ante i zahvaljujem na primljenoj milosti.

Jerka Puratić, Zagreb

— — — — —
Uvijek sam se divila velikim ljudima, no sada više nego ikada, jer mi je Gospodin dozvolio da preko Vas Oče upoznam Veličanstvo Njegovo i Njegove presvete Majke Marije.

Oče, za nas ste trpjeli, za nas da mi živimo.
Hvala, Oče Ante, hvala!

J. M.

— — — — —
... Zahvaljujem i na onim dvjema slikama dragog Oca Antića. Te slike me podsjećaju na one sretne dane kada sam mogla svaki dan ujutro i navečer doći u našu dragu Lurdsку crkvu i pribivati sv. misi. Za vrijeme sv. mise Otac Antić je obično dolazio da ispovijeda i to kod onog velikog raspela našega dragog Spasitelja. Tu sam često i ja oprala svoju dušu! No to je sve već prošlost! Sretna sam ...

Št. B. — Zagreb

— — — — —
... Ja se ufam u pomoć Božju i to moje čvrsto pouzdanje me drži. Preporučam se našem nezaboravnom Ocu Antiću koji mi je i prvi put izmolio da sam savršeno prohodala. Bilo je to pred 7 godina, a lom je bio na istoj nozi i na starom mjestu.

Fr. T. — Zagreb

— — — — —
Fra Antu Antića dobro poznajem i jednom sam čuo o njemu reći: »Ako itko to je on sve tac!«

Bog blagoslovio Vaš rad i doživjeli da fra Ante bude podignut na čast oltara.

Don Petar Rudan — Hvar

— — — — —
Osjetila sam uvijek veliku moć njegovih molitava. Poslije svete ispovijedi kod njega osjetila bih drugi život, a isto tako kada bi se on pomolio Bogu nuda mnom. Otkad sam se predala u njegove ruke t. j. u njegovo vodstvo moj se je čitav život promijenio. On me je primio u Treći Red i od tada sam osjetila još veću pomoć od dragog Boga. On mi je odbio sve zemaljsko, a nadomjestio mi je za sve to — Isusa, za kojega sam čitav svoj život živjela i radila. Sve što god mi je obećao, to mi se je izvršilo.

Kad mi je mlađi sin poginuo počela sam sebi smrt željeti i počela sam se udarati, da pače sam popila protivni lijek da mogu svršiti ... On me je od svega toga obratio i dao mi je veliku utjehu i mir, da više nikada nisam pomisljala na smrt.

Nitko me u životu nije tako lijepo tješio kao on i učinio mi toliko dobra kao on ... Zato mu vi svi svećenici morate slavu širiti ...

Ja ga držim za sveca i čudotvorca i tako sam uvijek govorila narodu ... Alač D.

+

Mojoj 10 mjeseci staroj unučici, koja je bila teško bolesna nisu pomogli niti profesori za dječje bolesti, a ni drugi liječnici. Odnjeli smo je tada našem dragom i dobrom ocu Antiću. Zatekli smo ga kako se moli pred oltarom Majke Božje Lurdske. Obrazložili smo mu naš dolazak. On se je obukao za blagoslov i pred Presv. Djemicom i Majkom našom nebeskom dugo je molio molitve, kojih se danas više ne sjećam, jer je to bilo pred 11 godina. Pri svršetku dao je maloj poljubiti križ i rekao: »Jednom će to dijete uzeti Bog za Sebe, nemojte plakati!« Primjetili smo ovaj puta, da je nakon blagoslova dijete postalo mirno, nije više imalo temperaturu i nesnosni svrbež, kojeg se inače nije moglo izlječiti.

Magia Ludmilo
Milano, P. Santo Stefano 5, Rezidenze

Dobri Oče Antiću!

U znak zahvalnosti Gospodu Bogu koji je uslišio tvoj zagovor, a time i moju molbu, od svog skromnog prihoda dajem prilog od 100.000.— st. dinara za gradnju tebi toliko drage crkve, Bazilike Majke Božje Lurdske u Zagrebu.

Ostani i dalje zaštitnik cijele moje obitelji i mene, jer znaš da je naš križ veoma težak i tvoja nam je pomoć neophodna.

Zagreb, 1. III. 1971. Nada i mama

Preporučujući se u zagovor sluge Božjega oca fra Ante Antića šalje ova župa 50 dolara za troškove kanonizacije.

Hrvatska Katolička crkva
Bezgrješnog Srca Marijina
Vancouver (Kanada)

Koncem studenoga 1970. moj se suprug Ivan, kojemu je sada 66 godina, teško razbolio. U bolnici liječnici su ustanovili zaraznu upalu pluća na obje strane, šećer u krvi i slabost srca. Stanje bolesti bilo je svaki dan gore, hranu a i tekućinu nije uopće više mogao primati. Na sam blagdan Bezgrješnog Začeća isповijedio se, pričestio i primio sveto ulje.

Unatoč liječničkom zalaganju, stanje se pogoršavalo tako, da su i liječnici izgubili svaku nadu u ozdravljenje.

Puna vjere i pouzdanja u pomoć Božju obavila sam devetnicu na čast Presvetom Srcu Isusovom da po zagovoru Dobrog Oca Ante Antića ozdravi moj suprug.

Ono što se po ljudskom sudu nije moglo očekivati i na čudo samih liječnika, bolesnik je jednog dana zatražio jesti i počeo se oporavljati.

Nakon gotovo tri mjeseca ležanja u bolnici, vratio se moj suprug kući, normalno se hrani i oporavlja.

Velika je moja zahvalnost Bogu na primljenoj milosti upravo zagovorom Dobrog Oca Antića, kojemu od srca želim da bude naskoro podignut na čast oltara.

Ana Majurec, Virovitica

U početku ožujka pojavili su se bolovi u donjem dijelu hrptenjače i u obadva kuka u zglobovima. Bolovi nisu prestajali. Moj liječnik me je uputio u bolnicu na pregled i obradu. Nisam išla. Bolovi sve jači. Početkom svibnja bolovi me vode do očajanja. K mome liječniku nisam se usudila ići, jer ga nisam poslušala, a sama nisam znala šta da učinim.

16. svibnja u zdvojnosi zbog neizdrživih bolova (niti sjediti, niti ležati, niti pravo hodati, na svaki pokret kao da me nožem paraju) odem do Oca Ante Antića. S dubokim pouzda-

njem preporučim se njemu da mi pomogne svojim zagovorom kod Boga i da mi izmoli olakšanje boli i strpljivosti, da to lakše snašam. Obećah i zavjet!

Nakon toga bolovi su svaki dan bez ikakva lijeka i bilo kakve terapije postajali lakši i snošljiviji. Danas su tako neznatni, tako rekuć obični, kao kad svaki dan nekoga nešto pomalo boli. Ponovno mogu da radim i najteže poslove kao i sve prigibe.

Neka bude ovim proslavljen naš Otac Nebeski preko svog vjernog sluge o. Ante Antića kojemu se svim srcem zahvaljujem na izmoljenoj pomoći.

U Zagrebu, 4. lipnja 1971. A. B.

U VIII. mj. 1965. g. pojavila mi se oteklini veličine šljive na rubu gornje čeljusti. Počelo me je boljeti i oko, a kako se mislilo, da je to neka infekcija počela sam uzimati antibiotike. Nije mi ništa pomagalo, bolovi su se pojačavali, isto tako neko sjevanje u mišićima lica i desnog oka. Nakon nekoliko dana i pregleda sa strane više liječnika utvrđeno je da se radi o malignom tumoru te da je potrebna hitna operacija, ako se hoće spasti oko i ostati na životu. Nisam se mogla odlučiti na operaciju, već sam zatražila da me otprem iz bolnice natrag u samostan, da tamo umrem.

Molila sam se žarko Gospi Sinjskoj, a kada su me tih dana posjetile neke susestre, preporučile su mi neka se molim, a i one će moliti za zagovor Oca Antića.

Istu večer molila sam za zagovor fra Antića, obećala da će tako nastaviti kroz devet dana. Nisam dugo mogla zaspati, nešto radi bolova, a nešto i radi uzbudjenja. Drugo jutro kada sam se probudila osjetila sam da su mi zavoji spali, da nema više otekline, nisam imala bolove, mogla sam se dignuti iz kreveta i otići bez muke na sv. Misu. Isti dan vratila sam se u svoj dragi samostan. Od tada molim se dnevno za zagovor fra Antiću i uvjerenja sam tvrdio, da mi je njegov zagovor pomogao.

S. Anima, Jakić

Iz Vicepostulature

Četvrtak — dan OCA ANTIĆA

Dan smrti — rođendan za nebo slavi se u Crkvi kao dan dotičnog pokojnika. Naš Otac Antić je umro dne 4. ožujka 1965. a bio je četvrtak.

Na svetom krštenju Otac Antić postao je dijete Božje. Bilo je to 18. svibnja 1893. — u četvrtak.

Mjesečni sastanci u samostanskoj kapeli održavat će se u četvrtak poslije prvog petka. Dakle: 13. siječnja, 17. veljače, 16. ožujka, 3. travnja.

Molimo sve prijatelje i štovatelje Oca Antića, bilo u Zagrebu bilo izvan Zagreba, da se jave Vicepostulaturi i da se međusobno povežu. Mogu i sami održavati sastanke i obnavljati uspomene i sjećanja na već podavno proživljene časove.

Zaveden je postupak da se Oca Antića proglaši blaženim i svetim, imenovan je Vicepostulator i u Zagrebu otvorena Vicepostulatura. Molimo sve one koji su Oca Antića poznavali da nam pošalju sve što god imadu kao uspomenu na nj: pisma, fotografije, bilješke, sličice i t. d. Isto tako molimo sve da nam pošalju svoja sjećanja, uspomene, razgovore s dobrom fra Antonom.

Točna adresa:

Vicepostulatura
Vrbaniceva 35
41000 — Zagreb

Na ovu adresu treba slati sve što je u vezi s našim ocem Antićem: uspomene, bilješke, fotografije, milosti, milodari, preplate ...

Svojim doprinosima pomogli su izdavanje Glasila Vicepostulature: Jelica Baljak — Zagreb (mjesečno 100 Din), Teta Greta — Zagreb (mjesečno 40 Din), Časne Sestre — Knin (300 Din), Marija Milašin — Zagreb (50 Din), Biserka Kranjec — Zagreb (100 Din), Jelka Željko — Njemačka (20 DM), Marija Picukarić — Zagreb (200 Din), Obitelj Strojin — Zagreb (200 Din), Mira T. u zahvalu — Zagreb (50 Din), Samostan Benediktinki — Hvar (20 Din), Časne Sestre — Zrenjanin (90 Din), Marija Baturić — Pučišće (150 Din), Fra Silvestar Aračić — Šibenik (1.000 Din), Fra Paulin Vuković — Turjaci (50 Din), Stana Dugandžić — Zagreb (15 Din), Rezika Nemeš — Zagreb (100 Din), Katica Jukić — Split (1.000 Din), Marija Tomašić — Baška na Krku (50 Din), Kata Beroš — Bratuš (100 Din), Marija Plavšić — Zagreb (50 Din), Greta Barković — Zagreb (300 din), N. N. — Zagreb (100 Din), Fra Stjepan Poljak — Danilo (50 Din), Fra Petar Janković — Knin (200 Din), Vera Kulundžić — Zagreb (50 Din), Jula Vivek — Brezovljani (30 Din), S. Mirka Geč — Rudeš (100 Din), Jelica Latin — Vodice (100 Din), P.

Dominik Čorić — Chicago (50 Din), Treći Red kod Gospe Lurdske — Zagreb (100 Din), Jelka Crnjanin — Zagreb (100 Din), Franjka Tomićić — Zagreb (50 Din), Magdalena Hadžija — Našice (20 Din), Danica Petričević — Zagreb (10 Din), Zorka Kolimbatović — Split (100 Din), Irena Nađ — Zagreb (10 Din), Jelka Margeta — Zagreb (10 Din), Gabrijela Feil — Zagreb (20 Din), Barica Jančeković — Zagreb (20 Din), Antun Pažtka — Zagreb (100 Din), R. Z. V. — Pučišće (10 Din), Blažeković — Zagreb (50 Din), Bara Trupčević — Pleso kod Zagreba (50 Din), Dragica Ružić — Zlatar (100 Din), Katica Lukić — Zadar (10 Din), Stanka Petković — Bakar (20 Din), Jerka Puratić — Zagreb (10 Din), Ana i Ivan Majurec — Virovitica (50 Din), Slavica Demerec — Zagreb (50 Din), Drago Kovacević — Zagreb (50 Din), Manda Žarnić — Donja Breša (20 Din), Mila Antoš — Zagreb (mjesečno 50 Din), Fra Ivan Bilušić — Drniš (200 Din), Ivana Žigrić — Vukovar (100 DM), Stipe M. — Offenbach (250 DM), Stanko Borić — Gray, Ind (5 dolara), S. Klara — Samobor (100 Din).

Vježbe posljednje

je učio da se ne smije uključiti u politiku, ali je bio i političar. Uz vježbe posljednje, učio je i da se ne smije uključiti u politiku, ali je bio i političar. Uz vježbe posljednje, učio je i da se ne smije uključiti u politiku, ali je bio i političar. Uz vježbe posljednje, učio je i da se ne smije uključiti u politiku, ali je bio i političar. Uz vježbe posljednje, učio je i da se ne smije uključiti u politiku, ali je bio i političar.

Uz vježbe posljednje, učio je i da se ne smije uključiti u politiku, ali je bio i političar. Uz vježbe posljednje, učio je i da se ne smije uključiti u politiku, ali je bio i političar. Uz vježbe posljednje, učio je i da se ne smije uključiti u politiku, ali je bio i političar. Uz vježbe posljednje, učio je i da se ne smije uključiti u politiku, ali je bio i političar.

Uz vježbe posljednje, učio je i da se ne smije uključiti u politiku, ali je bio i političar. Uz vježbe posljednje, učio je i da se ne smije uključiti u politiku, ali je bio i političar. Uz vježbe posljednje, učio je i da se ne smije uključiti u politiku, ali je bio i političar. Uz vježbe posljednje, učio je i da se ne smije uključiti u politiku, ali je bio i političar.

Uz vježbe posljednje, učio je i da se ne smije uključiti u politiku, ali je bio i političar. Uz vježbe posljednje, učio je i da se ne smije uključiti u politiku, ali je bio i političar. Uz vježbe posljednje, učio je i da se ne smije uključiti u politiku, ali je bio i političar. Uz vježbe posljednje, učio je i da se ne smije uključiti u politiku, ali je bio i političar.

Uz vježbe posljednje, učio je i da se ne smije uključiti u politiku, ali je bio i političar. Uz vježbe posljednje, učio je i da se ne smije uključiti u politiku, ali je bio i političar. Uz vježbe posljednje, učio je i da se ne smije uključiti u politiku, ali je bio i političar. Uz vježbe posljednje, učio je i da se ne smije uključiti u politiku, ali je bio i političar.

Uz vježbe posljednje, učio je i da se ne smije uključiti u politiku, ali je bio i političar. Uz vježbe posljednje, učio je i da se ne smije uključiti u politiku, ali je bio i političar. Uz vježbe posljednje, učio je i da se ne smije uključiti u politiku, ali je bio i političar. Uz vježbe posljednje, učio je i da se ne smije uključiti u politiku, ali je bio i političar.

Uz vježbe posljednje, učio je i da se ne smije uključiti u politiku, ali je bio i političar. Uz vježbe posljednje, učio je i da se ne smije uključiti u politiku, ali je bio i političar. Uz vježbe posljednje, učio je i da se ne smije uključiti u politiku, ali je bio i političar. Uz vježbe posljednje, učio je i da se ne smije uključiti u politiku, ali je bio i političar.

Na grob oca Antića... 550 Din.

Molim da se novac predala prvom koji se javi da je potreban pomoći.

Hrvatska Rimokatolička Župa
Prečistog Srca Marijina
3105 E. Ist Ave
Vancouver 6 B. C.

Preporučujući se u zagovor služe Božjega oca fra
Ante Antića šalje 50 dolara za troškove kanonizacije.
Fra Bono Prcela, župnik

P. Milan Mikulić
11820 N. W. St. Helens Rd.
Portland — Oregon 97231 (USA)

»U znak ljubavi, zahvalnosti i odanosti prema
svome dobrom ocu Magistru šaljem prilog od 1.500
dolara za kameni sarkofag.«

Klara Sijarta — Samobor

Imala je silne bolove u prsima (nije bila kod li-
ječnika). U zahvalu za ozdravljenje šalje prilog za ka-
nonizaciju oca Antića (100 Din.).

Misliti, osjećati, živjeti i raditi sa Svetom Majkom Katoličkom Crkvom!

GOSPODIN ĆE DOĆI

1) Marija je po Duhu Svetom začela. »Što se u njoj začelo od Duha je Svetoga«. Ovo je začeće uzvišenje od svakog drugoga začeća. Ovdje nedostaje svako ljudsko iskustvo i razumijevanje. Samo vjera promatra čudo koje se dogodilo i priznaje: »Začet po Duhu Svetom...« »Blagoslovljena ti među ženama...« Marija se svojevoljno odrekla svakoga ljudskog začeća, zato je primila silu da začne samoga Sina Božjega. Iz njezine biti stvorio je Duh Sveti krv, tijelo, srce, ruke, oči utjelovljenoga Sina Božjega. »On je pogledao poniznost službenice svoje. Velike mi stvari učini Svesilni. Sretne li »Službenice Božje!« Blago onome koji se odriče iz ljubavi prema Bogu: »Tko izgubi život svoj, naći će ga« (Mat 10, 39).

2) Marija je začela Sina Božjega da ga nama daruje. Već se uputila iz Nazareta u Betlehem. Ovdje očekuje čas u koji će nam dati što joj je najdraže i najmilije. Za nas i naše dobro začela je njega, devet mjeseci mu je iskazivala svoju materinsku ljubav. Kako ona živo želi, kako silno nastoji da ga udijeli nama — meni! Prevalila je daleke naporne puteve u hladno zimsko vrijeme, pretrpjela je nemilosrdno progonstvo u Betlehemu, pošla je u hladnu noć, u siromaštvo, u bijednu štalicu: sve je pretrpjela, samo da nam dade Spasitelja i Otkupitelja. Toliko nas ona ljubi i želi da svoju sreću podijeli s nama.

3) »Dignite se i otvorite se širom vrata vječna (vrata betlehemska, Crkve, duše): unići će Kralj slave.« Dobro promisli: isti onaj koji će se noćas roditi u štalici Betlehemskoj, isti koji se nastanio u djevičanskom krilu, on će doći sada u žrtvi svete Mise, on će se pojaviti na oltaru da se za nas žrtvuje; on želi da se u svetoj prijesti rodi u Betlehemu moje duše, da u njoj poprimi oblik i da dnevno i svaki čas u njoj raste. Tu ću primiti onoga koja je Marija nosila, koga je ljubila, kome je služila, kome je sve žrtvovala, za koga je živjela, koji je bio njezino sve. Kako moram dakle biti sličan Djevici kad polazim u susret Božiću, kad pristupam k pričesnoj klupi. Kako je Marija živo vjerovala, kako je bila prožeta svetim strahopočitanjem, svetom ljubavlju. Kako je bila čista, umrvena, u svemu sjedinjenja s Bogom.

Kad budem primio Isusa u svetoj prijesti, ne moraju li se moje misli i moja ljubav posvetiti samo njemu kao što je to Marija činila? Ne moram li kao Marija njemu darovati sve svoje sile, svoje vrijeme, cijelo svoje potpuno srce?

»Danas ćete znati da dolazi Gospodin i da će nas spasiti, a sutra ćete ugledati slavu njegovu.« Krist, prava mana nebeska koja u svetoj badnjoj noći silazi s neba u Betlehem svete Crkve. On dolazi »da nas spasi«. Božić je dan oproštenja i milosti. Zato neka navečerje Božića bude dan revne i iskrene pokore (crkveni post), kajanja, zadovoljštine, molitve, svete sabranosti, isčekivanja. Gore srca!

Bože, koji nas svake godine razveseljuješ isčekivanjem našega Otkupljenja, podaj da Jeđinorođenoga Sina tvoga, koga radosno primamo kao Spasitelja, sigurni ugledamo i onda kada bude došao da sudi žive i mrtve, Gospodin naš Isus Krist, Sin tvoj koji s tobom živi i kraljuje u vijke vjekova. Amen.

Hvaljen Isus!

Gornjim razmatranjem poslužite se i pripravite svoje srce i dušu za dolazak Gospodnjeg. Neka Vas Isus pohodi svojim izabranim milostima i obdari darom svoje ljubavi da mu u svemu budete po njegovoj svetoj volji. U tim svetim mislima i željama nazivljem Vam Sretan Božić, dobar svršetak stare godine i još bolji početak nove godine!

Nebeski blagoslov svagdje Vas pratio!

Makarska, 14. XII. 1940.

Fra Ante

**Božićne blagdane i Novu godinu
svim dobročiniteljima i prijateljima
čestita Vicepostulatura**

»Naš dobri fra Ante«

Kratki životopis fra Ante Antića — napisao dr. Damjan, izdao Fra Roko Tomić, Zagreb, Vrbaniceva 35. Cijena 5 dinara.

Ovo je već četvrti životopis izašao u šest godina nakon smrti svete uspomene redovnika franjevca i svećenika fra Ante Antića. Vrlo sažeto i zanimljivim stilom iznio je pisac životni put čovjeka naših dana, koji je u svom životu ostvario nauku Evanđelja, koji je doista svima bio sve. Fino i nenametljivo vodi pisac čitaoca od djetinjstva sve do smrti, a kroz čitav životopis provejava velika ljubav i sinovsko pouzdanje spram Majke Božje i Majke naše, u kojoj je pokojnik bio doista primjer i uzor.

Zivotopisu je pridodat niz misli i savjeta nadjenih u rukopisima ovog velikog sina svete Crkve i Hrvatskog naroda povezanih s Marijom.

Knjiga je izdana u duhu i vremenu Marijanskih Kongresa održanih u Zagrebu i Bistrici ove godine.

Dobri otac Antić

Životopis napisao isusovac Ante Katalinić

Str. 150, cijena 5 Din

Zahvalni smo Božoj Providence što je nama Hrvatima u ovim poslijekoncilskim godinama dala oca Antića, velikog realizatora žarke ljubavi prema Bogu i žarke ljubavi prema ljudima. Zar su te ljubavi, koje je nosio u sebi, bile dvije ljubavi? Ne! To je bila samo jedna ljubav. Pitate se: kako to? Čitajte životopis pa ćete razumjeti!

Kratki životopis oca fra Ante Antića

Napisao Dr Natko Faranetić

Str. 64, cijena 3 Din

Tko želi upoznati život i rad o. fra Ante Antića ...

Tko želi doživjeti što bliže i neposrednije fra Antu ...

Tko želi naći u fra Anti svoj uzor ... rado će uzeti u ruke ovaj kratki životopis i na dušak će ga pročitati.

U današnje vrijeme trke, buke, žurbe, nemira i nesigurnosti lik fra Ante ižariva smirenost, spokojstvo, nadu, utjehu, sigurnost i radost.

Fra Ante je dijete sunca i vedrine, siromašni brat sv. Franje, ponizni naš suputnik i sudionik u našim nastojanjima i trkama, uvijek spremam pomoći, utješiti, podignuti i ohrabriti ...

U svijetu bez ljubavi fra Ante je bio glasnik vječne ljubavi, njezin najvjerniji tumač i nosilac.

Narudžbe prima:

Vicepostulatura

Vrbaniceva 35

Z a g r e b

DOBRI OTAC ANTIĆ

Glasilo Vicepostulature

Izdaje: Franjevački Samostan
Vrbaniceva 35, Zagreb

Odgovorni urednik:

Fra Roko — Ivan Tomić
Vrbaniceva 35, Zagreb

Tehnički urednik:

Vladimir Rozija

Lektura:

s. Mariangela Žigrić

Korektura:

s. Nives Kuhar

Godišnja pretplata 10 d

Pojedini broj 2 d

Izlazi povremeno

Časopis izlazi dozvolom crkvenih i redovičkih vlasti.

Svakog prvog četvrtka u mjesecu služi se sveta Misa za sve prijatelje, dobročinitelje i suradnike Vicepostulature.

Za sve što se u ovom Glasilu navodi ili nazivlje »čudo«, »svetost«, »svetac« i slično to, u duhu crkvenih propisa, treba uzeti i razumjeti u našem običnom ljudskom načinu izražavanja. O svemu ovom izreći će konačni sud sv. Crkva.

Tisk: »Zrinski«, tiskarsko-izdavački zavod Čakovec, Globetka bb.